

ת"פ 32101/08/19 - מדינת ישראל נגד דוד דדיה

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 32101-08-19 ישראל נ' דדיה
תיק חיצוני:

בפני	כבוד השופט זיו אריאלי
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשם	דוד דדיה

החלטה

רקע וטענות הצדדים:

1. נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של ניסיון לפנות פגר בעל חיים, שלא באחת הדרכים המנויות בדין [עבירה לפי תקנה 14(א) לתקנות מחלות בעלי חיים (פסדים), ביחד עם סעיף 28 לפקודת מחלות בעלי חיים [נוסח חדש] וסעיף 25 לחוק העונשין].
2. על פי המתואר בכתב האישום, הנאשם שימש כרופא וטרינר רשותי וכמנהל השירות הווטרינרי בקריות. בנוסף, הפעיל קליניקה פרטית בקרית אתא. ביום 10.6.19 התבקש על ידי בעלים של כלבה - לבצע המתת חסד לכלבה. הנאשם הגיע לביתה של בעלת הכלבה, פינה את הכלבה וגבה תשלום עבור ביצוע ההמתה ופינוי הגווייה לשריפה במכן כילוי. באותו יום, ובסברו כי הכלבה מתה - השליך הנאשם את הכלבה למכולה לפינוי אשפה במקום מגוריו. כעבור שלושה ימים נמצאה הכלבה על ידי עוברי אורח בתוך פח אשפה, כשהיא מיללת וקשורה בסדין.
3. טרם ניתן מענה מפורט לכתב האישום.
4. ביום 7.7.20 הוגשה על ידי ב"כ הנאשם בקשה לפי סעיף 108 לחוק סדר הדין הפלילי, במסגרתה עתרה ההגנה להורות למאשימה להעביר לידי ההגנה מידע כדלהלן:
- בכמה תיקים נחקרו חשודים בביצוע עבירה לפי תקנה 14(א) לתקנות מחלות בעלי חיים (פסדים), כעבירה יחידה.

- בכמה תיקים הוגשו כתבי אישום נגד נאשמים, בגין ביצוע עבירה כאמור, כעבירה יחידה.

5. בבקשה נטען כי בכוונת ההגנה להעלות טענה של "הגנה מן הצדק", שכן ההחלטה להעמיד לדין את הנאשם, לטענתו, היא בגדר אכיפה מפלה. נטען כי בחיפוש שנערכו במאגרי מידע משפטיים עולה, כי מזה שנים רבות לא הוגשו כתבי אישום נגד נאשמים בגין עבירה יחידה בניגוד לתקנה כאמור. לטענת ב"כ הנאשם, יש בקבלת המידע המבוקש כדי להוכיח את טענת ההגנה, לפי מדיניותה של התביעה היא שלא להגיש כתבי אישום בגין עבירה זו, מקום בו מדובר באדם יחיד (בשונה מתאגיד) ובעבירה יחידה (בשונה מביצוע עבירות באופן שיטתי ומתמשך).

6. המאשימה מתנגדת לבקשה. נטען כי הנטל הראשוני לצורך קבלת מידע ומסמכים (לביסוס טענת אכיפה בררנית) - מוטל על הנאשם, וכי למאשימה עומדת חזקת התקינות המנהלית, לפיה היא מפעילה את שיקול דעתה באופן ראוי ושוויוני. על הנשם מוטל הנטל להציג תשתית ראיתית ממשית שיש בו כדי להצביע על אפשרות לאכיפה בררנית פסולה. לא די בטענת ההגנה, הנטענת בעלמא וללא ביסוס. עוד נטען כי אין למאשימה את האפשרות לערוך "פילוח" של תיקי חקירה או כתבי אישום על פי הקריטריונים המבוקשים. המאשימה מגישה מדי שנה כתבי אישום רבים בעבירות לפי פקודת מחלות בעלי חיים ותקנותיה, ופקודת מחלות בעלי חיים נאכפת כדבר שבשגרה. אין כל מדיניות של אי אכיפה ביחס לעבירה שיוחסה לנאשם בכתב האישום. נטען בנוסף כי היענות לבקשה תטיל על התביעה נטל בלתי סביר.

7. בדיון שהתקיים בפני הוסכם בין הצדדים, כי המסגרת הנורמטיבית הראויה לבחינת בקשת ההגנה - היא לפי סעיף 108 לחוק סדר הדין הפלילי. בנוסף, חזר כל צד על טענותיו. ב"כ המאשימה ציין כי הוגשו בעבר כתבי אישום - גם בגין העבירה המיוחסת לנאשם. ב"כ הנאשם ציינה, כי ככל שיומצאו על ידי המאשימה ולו חמישה כתבי אישום שהוגשו בעשר השנים האחרונות בגין העבירה המיוחסת לנאשם - תחזור בה ההגנה מבקשתה לקבלת מסמכים, ותחזור בה מהטענה להגנה מן הצדק בגין אכיפה בררנית.

דיון והכרעה:

8. אקדים ואציין כי צודקים ב"כ הצדדים משהסכימו בדבר המסלול הנורמטיבי הראוי לבירור הסעד המבוקש [ר' בהקשר זה ע"מ 2668/15 **מדינת ישראל נ' וייס** (18.11.15), וכן בש"פ 2447/16 **פלוגי נ' מדינת ישראל** (10.8.16), אליהם הפנתה ב"כ הנאשם בטיעוניה הכתובים].

9. לעניין הטענה בדבר אכיפה בררנית, כחלק מטענה רחבה יותר של 'הגנה מן הצדק' - המדובר בטענה המייחסת על פי רוב לרשויות התביעה שיקולים זרים, בין אם בהחלטה לפתוח בחקירה נגד הנאשם, ובין אם בהעמדתו לדין - וזאת כאשר במקרים דומים נמנעו הרשויות מלעשות כן [ר' בהקשר זה בג"צ 6396/96 **זקין נ'**].

עירית באר שבע, פ"ד נג (3) 289; ע"פ 8551/11 סלכגי נ' מדינת ישראל (12.8.12); רע"פ 4355/08 לסקוב נ' מדינת ישראל (15.1.10); ע"פ 6328/12 מדינת ישראל נ' פרץ ואח' (10.9.13).

10. שאלת מפתח בבחינת טענה של אכיפה בררנית, היא מהם המקרים הדומים, או מהי "קבוצת השוויון" שעמה נמנה מי שמעלה טענה של 'אכיפה בררנית'. עניין נוסף הדורש בירור בעניין זה (במקרים בהם נמצא כי הרשויות אכפו באופן שונה את הדין ביחס לנאשם, בהשוואה לאחרים באותה קבוצת שוויון - הוא מהם הטעמים להבדלים במידת האכיפה.

11. עוד יש לתת את הדעת, במסגרת הטענה בדבר 'אכיפה בררנית', לסוגיית הנטל הראייתי המוטל על נאשם, המעלה טענה מסוג זה [ר' בהקשר זה ע"פ 6328/12 בעניין פרץ הנ"ל]. צודק ב"כ המאשימה בטענתו, כי גם טענה בדבר אכיפה בררנית צריכה להישען על תשתית ראייתית. על הטוען לאכיפה בררנית להניח תשתית עובדתית מתאימה, ולא להסתפק בהפרחת השערות [ר' גם ע"פ 8551/11 בעניין סלכגי הנ"ל].

12. במקרים רבים, לצורך ביסוס טענה של 'אכיפה בררנית', על הנאשם להידרש למסד נתונים המצוי ביד התביעה, ואשר אינו נגיש - לא לכלל הציבור ולא לנאשם עצמו. מטעם זה נקבע לא אחת, כי מקום בו מעלה נאשם טענת אפליה, הרי שבתי המשפט יטו להקל במידה מסוימת ברמת ההוכחה הנדרשת לשם ביסוסה [השווה ע"פ (ירושלים) 30636/06 מדינת ישראל נ' מטר (19.7.07)].

13. בענייננו, טוענת ב"כ ההגנה כי בחיפוש במאגרי מידע משפטיים - לא ניתן למצוא כל אינדיקציה להגשת כתבי אישום נגד אנשים פרטיים בגין עבירה על תקנות מחלות בעלי חיים (פסדים). ואכן, נראה כי במאגרי מידע משפטיים קיים קושי לאתר הליכים פליליים כלשהם שהתנהלו נגד נאשמים, אשר יוחסה להם עבירה על תקנות מחלות בעלי חיים (פסדים). אדרבא, ת.פ. (שלום - קרית גת) 2310/00 מדינת ישראל נ' משק פיליפ בע"מ ואח' (14.4.05) - עניינו בהשלכת 5 פגרי פרות ברשות הרבים. אלא שלנאשמים שם יוחסה עבירה של השלכת פסולת ברשות הרבים, בניגוד לחוק שמירת ניקיון. לא יוחסה למי מהנאשמים עבירה לפי פקודת מחלות בעלי חיים או תקנת מחלות בעלי חיים (פסדים).

14. כאמור, לטענת ב"כ המאשימה - הוגשו גם הוגשו כתבי אישום נגד נאשמים, גם בגין ביצוע עבירות דוגמת העבירה המיוחסת לנאשם בכתב האישום.

15. סבורני, כי בהיעדר אינדיקציה גלויה במאגרי המידע 'הקונבנציונליים' כי הוגשו כתבי אישום כלשהם בגין עבירה על תקנות מחלות בעלי חיים (פסדים), נראה כי 'קבוצת השוויון' הרלבנטית - אינה רק נאשמים פרטיים (במובחן מתאגידים), ואינה רק נאשמים נגדם הוגש כתב אישום בגין עבירה זו כעבירה יחידה. נראה כי יש לבחון, תחילה, אם נוהגת המאשימה להגיש כתבי אישום כלשהם נגד נאשמים כלשהם בגין ביצוע עבירה על התקנות הנ"ל.

16. אני ער לכך כי במצב הרגיל של הדברים, ייתכן כי לא די בהפניה למאגרים משפטיים כדי לבסס בקשה לקבלת מידע לפי סעיף 108 לחוק סדר הדין הפלילי, ובהמשך להעלאת טענה בדבר 'אכיפה בררנית'. אלא שבעניינו, דלות הנתונים הנגשים, מצד אחד, וקיומם של נתונים אלו בידי המאשימה, מצד שני - מטה את הכף לטובת היענות לבקשה, ולו בחלקה.

17. לא מצאתי בשלב זה להורות למאשימה למסור פרטים אודות **חקירות** שהתנהלו, בהן נחקרו **חשודים** בביצוע עבירות על תקנות מחלות בעלי חיים (פסדים). מקובלת עלי טענת המאשימה, כי היענות לבקשה מסוג זה תטיל על המאשימה נטל מכביד ובלתי סביר. ואולם, דומה כי בכל הנוגע **לכתבי אישום שהוגשו** - יש להניח כי יעלה בידי המאשימה לאתרם במאמץ סביר, וללא הכבדה יתרה.

18. סוף דבר, אני נעתר לבקשה באופן חלקי, ומורה למאשימה למסור להגנה, בתוך 45 יום מהיום, רשימה ובה פרטים אודות כתבי אישום שהוגשו נגד נאשמים, במהלך חמש השנים האחרונות, אשר בהם יוחסו לנאשמים עבירות על תקנות מחלות בעלי חיים (פסדים). עוד תציין המאשימה, ביחס לכל אחד מהתיקים - אם מדובר בתיק התלוי ועומד, או בתיק שהתנהל והסתיים.

ברי, כי אין בהיענות לבקשה שבפני כדי לחוות דעה באשר לעצם הטענה של 'אכיפה בררנית'.

19. ב"כ הצדדים יודיעו לבית המשפט, לא יאוחר מיום 12.10.20, אם הסתיימה מלאכת איסוף הנתונים והעברתם לעיון ההגנה. עם קבלת הודעה כאמור, תינתן החלטה בדבר המשך הטיפול בהליך שבפני.

תזכורת פנימית ליום 13.10.20.

המזכירות תעביר את העתק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ"ז אב תש"פ, 17 אוגוסט 2020, בהעדר הצדדים.